

กวค.16.....
วันที่ ...20 ม.ค. 68
เวลา14.50.....

ที่ กค ๑๐๐๘/๗๕๖

กระทรวงการคลัง
ถนนพระรามที่ ๖
กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๑๗ มกราคม ๒๕๖๘

เรื่อง รายงานภาวะและแนวโน้มเศรษฐกิจไทยประจำปีไตรมาสที่ ๓ ปี ๒๕๖๗

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ภาพถ่ายหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๕/๑๔๔๔๘
ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓

๒. ภาพถ่ายหนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ธปท.ผนง.(๐๒) ๘๓๒/๒๕๖๗
ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

ด้วยกระทรวงการคลังขอเสนอเรื่อง รายงานภาวะและแนวโน้มเศรษฐกิจไทยประจำปีไตรมาสที่ ๓ ปี ๒๕๖๗ ซึ่งคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ได้เสนอมาเพื่อคณะรัฐมนตรีทราบ โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔(๓) ที่บัญญัติว่า “เรื่องที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้เสนอคณะรัฐมนตรี”

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓ รับทราบผลการดำเนินงานของ กนง. ประจำปีครึ่งหลังของปี พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ กนง. ประเมินภาวะเศรษฐกิจและแนวโน้มของประเทศ และรายงานผลต่อคณะรัฐมนตรีเป็นรายไตรมาส เพื่อใช้ประโยชน์ในการดำเนินการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และรวดเร็วยิ่งขึ้น (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑) จึงจำเป็นต้องเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อรับทราบรายงานภาวะและแนวโน้มเศรษฐกิจไทยประจำปีไตรมาสที่ ๓ ปี ๒๕๖๗

๒. ความเร่งด่วนของเรื่อง

- ไม่มี -

๓. สาระสำคัญและข้อเท็จจริง

ธนาคารแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือ ที่ ธปท.ผนง.(๐๒) ๘๓๒/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ เสนอรายงานภาวะและแนวโน้มเศรษฐกิจไทยประจำปีไตรมาสที่ ๓ ปี ๒๕๖๗ เพื่อรายงานคณะรัฐมนตรีทราบ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๒) โดยรายงานดังกล่าวมีสาระสำคัญ ดังนี้

๓.๑ เศรษฐกิจโลก

เศรษฐกิจประเทศคู่ค้ามีแนวโน้มขยายตัวที่ร้อยละ ๒.๘ และ ๒.๖ ในปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ ตามลำดับ โดยมีแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจหลักมาจากภาคบริการเป็นสำคัญ ขณะที่ภาคการผลิตขยายตัวในกลุ่มประเทศตลาดเกิดใหม่ แต่ชะลอตัวในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจหลัก โดยเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกา (สหรัฐฯ) ขยายตัวจากการบริโภคทั้งในหมวดสินค้าและหมวดบริการ ด้านเศรษฐกิจเอเชียขยายตัวจากการส่งออกที่ปรับตัวขึ้นตามวัฏจักรอิเล็กทรอนิกส์ที่ขยายตัวในหลากหลายสินค้ามากขึ้น อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจจีนยังชะลอตัวจากปัญหา

ในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ยืดเยื้อ ทั้งนี้ เศรษฐกิจประเทศคู่ค้ายังมีความเสี่ยงด้านต่ำจากความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ อาทิ มาตรการตอบโต้ทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีน ความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่อาจขยายวง และจากเศรษฐกิจจีนที่การบริโภคมีแนวโน้มฟื้นตัวช้า

๓.๒ เศรษฐกิจไทย

๑) เศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวใกล้เคียงกับที่ประเมินไว้ที่ร้อยละ ๒.๗ และ ๒.๙ ในปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ ตามลำดับ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจาก (๑) ภาคการท่องเที่ยวที่ปรับตัวดีขึ้นต่อเนื่อง จากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและค่าใช้จ่ายต่อคนที่มีแนวโน้มปรับเพิ่มขึ้นจากปีก่อน (๒) การบริโภคภาคเอกชนที่ขยายตัวจากปัจจัยด้านรายได้และแรงสนับสนุนเพิ่มเติมจากโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ แต่มีแนวโน้มชะลอตัวลงหลังขยายตัวสูงในปีก่อนหน้า และส่วนหนึ่งจากสินเชื่อที่มีแนวโน้มชะลอตัว (๓) การใช้จ่ายภาครัฐที่เริ่มกลับมาเร่งขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๖๗ จากการเร่งเบิกจ่ายและผูกพันงบประมาณปี ๒๕๖๗ และพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ที่มีผลบังคับใช้ และ (๔) ด้านการส่งออกสินค้ามีแนวโน้มขยายตัวได้ตามอุปสงค์สินค้าโลกและการฟื้นตัวของวัฏจักรสินค้าอิเล็กทรอนิกส์โลก อย่างไรก็ตาม การฟื้นตัวของเศรษฐกิจยังมีความแตกต่างกันในแต่ละภาคส่วน โดยต้องติดตามการส่งออกและภาคการผลิตในบางกลุ่มที่ยังขยายตัวในระดับต่ำ ซึ่งได้แรงกดดันจากปัจจัยเชิงวัฏจักร (Cyclical Factors) และปัจจัยเชิงโครงสร้าง (Structural Factors)

๒) การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ ๔.๒ และ ๒.๕ ในปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ ตามลำดับ โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจากโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจปี ๒๕๖๗ ผ่านผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ และคนพิการที่เริ่มดำเนินการในช่วงปลายเดือนกันยายน ซึ่งจะช่วยสนับสนุนรายได้ ความเชื่อมั่น และการใช้จ่ายครัวเรือนรายได้น้อยในระยะสั้น รวมถึงมีส่วนชะลอการหดตัวของภาคหมวดสินค้าคงทน ทั้งนี้ คาดว่า การบริโภคภาคเอกชนจะชะลอตัวในปี ๒๕๖๘ จากผลของฐานสูงในปีก่อนหน้า ประกอบกับภาระหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง ยังคงเป็นปัจจัยฉุดรั้งการบริโภค

๓) มูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยขยายตัวต่อเนื่องที่ร้อยละ ๒.๘ และ ๒.๐ ในปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ ตามลำดับ โดยเฉพาะสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้รับผลดีจากเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าและอุปสงค์อิเล็กทรอนิกส์โลกที่ขยายตัว รวมถึงแนวโน้มการลงทุนใน Data Center ทั่วโลกที่ส่งผลดีต่อการส่งออกฮาร์ดแวร์ อย่างไรก็ดี บางกลุ่มสินค้ายังมีแรงกดดันต่อเนื่อง อาทิ การส่งออกรถยนต์นั่งและรถกระบะที่อุปสงค์ในตลาดอาเซียนชะลอตัว

๔) แนวโน้มอัตราเงินเฟ้อทั่วไปใกล้เคียงกับที่ประเมินไว้เดิมอยู่ที่ร้อยละ ๐.๕ และ ๑.๒ ในปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ ตามลำดับ โดยคาดว่าจะทยอยกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายในช่วงปลายปี ๒๕๖๗ ตาม (๑) อัตราเงินเฟ้อหมวดอาหารสดที่มีแนวโน้มปรับสูงขึ้นจากสถานการณ์ฝนตกหนักและน้ำท่วม และ (๒) อัตราเงินเฟ้อหมวดพลังงานที่มีแนวโน้มปรับสูงขึ้นจากผลของฐาน ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ ๐.๕ และ ๐.๙ ในปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ ตามลำดับ โดยเงินเฟ้อพื้นฐานที่อยู่ในระดับต่ำส่วนหนึ่งเป็นผลจากปัจจัยเชิงโครงสร้าง ทั้งนี้ ต้องติดตามความเสี่ยงด้านภูมิรัฐศาสตร์ที่อาจทำให้ราคาพลังงานและราคาวัตถุดิบปรับสูงขึ้น รวมถึงมาตรการอุดหนุนราคาพลังงานของภาครัฐในระยะต่อไป

๓.๓ ภาวะการเงิน

๑) ภาวะการเงินโดยรวมตึงตัวขึ้น ต้นทุนการกู้ยืมของภาคเอกชนผ่านธนาคารพาณิชย์ และตราสารหนี้ยังคงทรงตัวใกล้เคียงเดิม ขณะที่สินเชื่อโดยรวมชะลอตัวโดยเฉพาะสินเชื่อของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) กลุ่มธุรกิจที่เผชิญปัญหาเชิงโครงสร้าง

รวมทั้งสินเชื่อรายย่อยในกลุ่มเช่าซื้อและบัตรเครดิต ด้านคุณภาพสินเชื่อปรับตัวลดลง ส่วนหนึ่งมาจากลูกหนี้ที่เคยได้รับความช่วยเหลือทางการเงินที่ผ่านมา และธุรกิจ SMEs และครัวเรือนที่รายได้ยังไม่เต็มที่ไม่เต็มที่มีภาระหนี้สูง โดยสินเชื่อที่คุณภาพด้อยลงมีแนวโน้มทยอยเพิ่มขึ้นในระยะข้างหน้า

๒) ในไตรมาสที่ ๓ ปี ๒๕๖๗ ค่าเงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ ๓๔.๗๘ บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ แข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อน โดยตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๖๗ เงินบาทปรับแข็งค่าเร็วจากปัจจัยต่างประเทศเป็นสำคัญ ตามทิศทางการดำเนินนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐ ที่มีแนวโน้มผ่อนคลายมากขึ้นจากข้อมูลเศรษฐกิจและเงินเฟ้อของสหรัฐ ที่ชะลอลงมากกว่าคาด ก่อนจะประกาศลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงมากกว่าที่ตลาดคาด ในกลางเดือนกันยายน ๒๕๖๗

๓.๔ การดำเนินนโยบายการเงินในช่วงไตรมาสที่ ๓ ปี ๒๕๖๗

ในการประชุมวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๗ กนง. มีมติ ๖ ต่อ ๑ เสียง ให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ ๒.๕๐ ต่อปี โดย ๑ เสียง เห็นควรให้ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ ๐.๒๕ ต่อปี และในการประชุมวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๗ กนง. มีมติ ๕ ต่อ ๒ เสียง ให้ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายร้อยละ ๐.๒๕ ต่อปี จากร้อยละ ๒.๕๐ เป็นร้อยละ ๒.๒๕ ต่อปี โดยกรรมการส่วนใหญ่พิจารณาว่า แนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเฟ้อเป็นไปตามที่ประเมินไว้ ขณะที่ความเสี่ยงด้านเสถียรภาพระบบการเงินในระยะยาวปรับลดลง จึงเห็นควรให้ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายในครั้งนี้ เพื่อรักษาจุดยืนของนโยบายการเงินที่เป็นกลาง (Broadly Neutral Stance) ในช่วงที่ภาวะการเงินมีแนวโน้มตึงตัวขึ้นและสินเชื่อชะลอลง ขณะที่กรรมการ ๒ ท่าน เห็นควรให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย โดยเห็นว่า อัตราดอกเบี้ยที่ระดับเดิมยังสอดคล้องกับแนวโน้มเศรษฐกิจและเงินเฟ้อ และให้น้ำหนักกับการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจการเงินในระยะยาว ทั้งนี้ กนง. เห็นว่า อัตราดอกเบี้ยนโยบายยังคงอยู่ในระดับที่เป็นกลางและสอดคล้องกับศักยภาพเศรษฐกิจ รวมทั้งไม่ต่ำเกินไปจนนำไปสู่การสะสมความไม่สมดุลทางการเงินในระยะยาว

๔. ประโยชน์และผลกระทบ

เพื่อรายงานคณะรัฐมนตรีทราบถึงภาวะเศรษฐกิจและแนวโน้มของประเทศรายไตรมาส ซึ่งเป็นประโยชน์ในการดำเนินการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และรวดเร็วยิ่งขึ้น

๕. ค่าใช้จ่ายและแหล่งที่มา หรือการสูญเสียรายได้

- ไม่มี -

๖. ความเห็นหรือความเห็นชอบ/อนุมัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- ไม่มี -

๗. ข้อกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓ รับทราบผลการดำเนินงานของ กนง. ประจำปีหลังของปี พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ กนง. ประเมินภาวะเศรษฐกิจและแนวโน้มของประเทศและรายงานผลต่อคณะรัฐมนตรีเป็นรายไตรมาส เพื่อใช้ประโยชน์ในการดำเนินการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และรวดเร็วยิ่งขึ้น

๘. ข้อเสนอของกระทรวงการคลัง

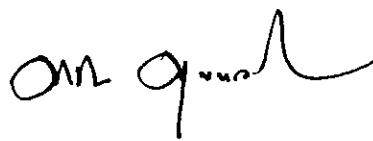
กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีข้างต้น จึงเห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรีทราบรายงานภาวะและแนวโน้มเศรษฐกิจไทยประจำปี ๒๕๖๗ ตามที่ กนง. เสนอมา

อย่างไรก็ดี เนื่องจากเป้าหมายของนโยบายการเงินสำหรับระยะปานกลาง และสำหรับปี ๒๕๖๗ คือ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในช่วงร้อยละ ๑ - ๓ และเป็นเป้าหมายที่ใช้เพื่อดำเนินนโยบายการเงินมาตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ ซึ่งที่ผ่านมาตัวเลขของอัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ในระดับต่ำและหลุดกรอบล่างของเป้าหมายของนโยบายการเงินบ่อยครั้ง อีกทั้งเศรษฐกิจไทยยังต้องเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงที่ไม่แน่นอนสูง ซึ่งอาจเป็นแรงกดดันต่อการขยายตัวของภาคเศรษฐกิจไทย ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยเชิงวัฏจักรและปัจจัยเชิงโครงสร้างที่สะสมและชัดเจนขึ้น รวมถึงปัญหาหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูงก็ยังเป็นปัจจัยจุดรั้งการเติบโตของเศรษฐกิจไทยในอนาคต รัฐบาลจึงมีการออกมาตรการทางการคลังอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษาการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งการใช้มาตรการทางการคลังจำนวนมากก็มีข้อจำกัดต่าง ๆ เกิดขึ้นตามมา

ดังนั้น ในการกำหนดเป้าหมายของนโยบายการเงินและการบริหารจัดการอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราภายใต้ระบบการแลกเปลี่ยนเงินตราตามกฎหมายว่าด้วยเงินตรา ซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๒๘/๗ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (พ.ร.บ. ธปท.๖) กนง. ควรคำนึงถึงแนวนโยบายแห่งรัฐ สภาวะทางเศรษฐกิจ และการเงินของประเทศ โดยพิจารณาใช้นโยบายการเงินและเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้มากขึ้น รวมถึงดูแลไม่ให้อัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับที่ต่ำเกินไปและดูแลค่าเงินบาทไม่ให้ผันผวน ในขณะที่ ธปท. ในฐานะเลขานุการของ กนง. ควรดำเนินนโยบายการเงินโดยคำนึงถึงการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจของรัฐบาลตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๗ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ. ธปท.๖ ทั้งนี้ เพื่อให้แนวนโยบายการเงินและแนวนโยบายแห่งรัฐสามารถทำงานสอดคล้องประสานกันกับสภาวะทางเศรษฐกิจและการเงินของประเทศได้อย่างเหมาะสมและมีเสถียรภาพ ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุน รวมทั้งเป็นการรักษาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ อันเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการเติบโตของระบบเศรษฐกิจ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายพิชัย ชุณหวชิร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

กองนโยบายระบบการเงินและสถาบันการเงิน

โทร. ๐ ๒๒๗๓ ๕๐๒๐ ต่อ ๓๒๕๐ (ภายในวงค์)

โทรสาร ๐ ๒๖๑๘ ๓๓๖๖

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ panupongm@fpo.go.th